

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 8a. cikke, amelynek (1) bekezdése szerint, ha a legalább két tagállam területén tevékenykedő vállalkozás fizetéseképtelenné válik, akkor a munkavállalók fennálló követeléseinek teljesítéséért annak a tagállamnak az intézete felelős, amelynek területén az érintett munkavállalók rendszerint dolgoztak vagy dolgoznak, (2) bekezdése szerint pedig a munkavállalók jogainak mértékét az illetékes garanciaintézetre vonatkozó jog határozza meg, akként értelmezendő-e, mint amely az összes többi intézet kizárásával kijelöli az illetékes intézetet, vagy — tekintettel az irányelv célkitűzésére, amely a szabad mozgáshoz való jogokkal élő munkavállalók jogainak egységesítése, és tekintettel ugyanezen irányelv a 9. cikke első bekezdésére, amely szerint az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be — akként értelmezendő-e, hogy az nem fosztja meg a munkavállalót attól a jogától, hogy az ezen intézmény által nyújtott garancia helyett továbbra is igénybe vegye az azon intézmény által nyújtott kedvezőbb garanciát, amelynél munkáltatója a nemzeti jog szerint biztosítva van és hozzájárulást fizet?

⁽¹⁾ HL L 270., 10. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.).

⁽²⁾ HL L 283., 23. o. (magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

Az Audiencia provincial de Tarragona (Spanyolország) által 2009. november 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Magatte Gueye elleni büntetőeljárás

(C-483/09. sz. ügy)

(2010/C 37/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia provincial de Tarragona

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Eljárás alá vont személy: Magatte Gueye

Többi fél az eljárásban: Ministerio Fiscal és Eva Caldes

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a sértettnek a kerethatározat⁽¹⁾ (8) preambulumbekkezdésében említett megértetéshez való jogát, mint a bűncselekmények üldözéséért és büntetéséért felelős állami hatóságok pozitív kötelezettségét annak megengedésére vonatkozóan, hogy a sértett kifejezze a vele családi vagy erős érzelmi kapcsolatban álló elkövetőre kiszabott büntetés által [eredeti 15. o.] a sértett életére gyakorolt közvetlen hatásokkal kapcsolatos értékelését, gondolatait és véleményét?
2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 2. cikkét, hogy annak értelmében a sértett jogainak és jogos érdekeinek elismerésére irányuló kötelezettségük alapján az államok kötelesek figyelembe venni a sértett véleményét abban az esetben, ha az eljárás büntetőjogi következményei alapvetően és közvetlenül veszélyeztethetik a sértett egyéni önmegvalósításhoz, valamint magán- és családi életéhez való jogának gyakorlását?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 2. cikkét, hogy annak értelmében az állami hatóságok nem hagyhatják figyelmen kívül a sértettnek a távoltartási intézkedés kiszabását vagy fenntartását ellenző szabad akaratát, ha a támadó a sértett családtagja, feltéve, hogy nem áll fenn a bűnisméltés objektív veszélye, továbbá a sértett olyan személyes, szociális, kulturális és érzelmi önállósággal bír, amely kizárja az elkövetőtől elszenvedett megaláztatás valószínűségét, vagy éppen ellenkezőleg, az ilyen bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel minden esetben fenn kell-e tartani az említett intézkedést?
4. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 8. cikkét, [eredeti 16. o.] amely kimondja, hogy az államok megfelelő mértékű védelmet biztosítanak a sértettnek, hogy ez a rendelkezés — a szóban forgó bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel — valamennyi családon belüli erőszakos cselekmény esetében megengedi a távoltartási intézkedés vagy a kapcsolattartási tilalom mellékbüntetés-ként történő általános és kötelező jellegű alkalmazását, vagy éppen ellenkezőleg, a 8. cikk olyan egyediesített értékelést követel meg, amely minden egyes esetben lehetővé teszi a megfelelő szintű védelem azonosítását, figyelemmel az egymással versengő érdekekre?
5. Úgy kell-e értelmezni a 2001/220/IB kerethatározat 10. cikkét, hogy annak értelmében — a szóban forgó bűncselekmények sajátos jellegére tekintettel — a családon belüli erőszakos cselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárásokban általános jelleggel kizárható a közvetítés, vagy éppen ellenkezőleg, az ilyen típusú eljárásokban is meg kell-e engedni a közvetítést, minden egyes esetben külön-külön értékelve az egymással versengő érdekeket?

⁽¹⁾ A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat (HL L 82., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet 4. kötet 72. o.)